

ordningen af 26de Juli 1854; det er udtrykkeligt betegnet i Ministeriets Program, at man vil benytte dette Rigsraad: det har gjentagne Gange været sagt os, og den høitærede Premierminister har kaldt det en Affectation; og intet Andet end en Affectation, ikke at ville see det. Der er ingen Mand her i Thinget, som ikke veed, at disse Penge skulle bruges til det Siemed; man kan derfor ikke sige, at det ikke er os officielt meddeelt. Men jeg troer derhos, at vi godt kunne bevilge disse Penge, uden at vi derved komme i Strid med de Udtalelser, som vi have gjort angaaende Forordningen af 26de Juli. Denne Forordning har jeg fra Begyndelsen af anseet for et Middel til at bringe Fællesforfatningen i Stand; og Feilen var ikke, at Kongen skabte et Rigsraad til at forhandle om, hvorledes Fællesforfatningen skulde komme til at see ud, thi der er dog Ingen her i Thinget, der vil paastaae, at vi ene og alene skulle forhandle om den Sag med Uvelukkelse af Hertugdømmerne; vi maae jo erindre, at Hertugdømmernes Befolkninger have den selv samme Ret til at bedømme, hvorledes de ville repræsenteres i det constitutionelle System, som vi. Vi kunne dog ikke ville udelukke dem fra den Ret, som vi selv ønske at være i Besiddelse af, og det har heller ikke nogen af os forlangt; der blev vel i 1852 givet Noget, der lignede et saadant Løfte, men det var da et Løfte af den Natur, at Regjeringen derved lovede Mere, end den nogenstunde kunde holde. Dette Løfte antoges nemlig at gaae ud paa, at den danske Rigsdag skulde sidde og forhandle om, hvorledes ikke blot Slesvig, men ogsaa Holsteen skulde indordnes i det constitutionelle System. Saaledes forelaa Sagen 1852. Enhver maatte da vide

og kunde indsee, at det vilde medføre større Forandringer i vor constitutionelle Maade at være paa, naar ikke blot Slesvig, men tillige Holsteen skulde indordnes i det samme constitutionelle System, og, havde man da villet gjøre Modstand, saa skulde man have gjort det strax. — Kongen havde ved Grundloven givet os en fuldkommen Ret til at udøve vor constitutionelle Indflydelse paa det Heles Begne; vi skulde vel blot udøve den for vort eget Vedkommende, men den kunde ikke saaledes udøves, uden at omfatte det Hele. Vi afgjøre endnu alle Fællessager, vi afgjøre dem saaledes, at t. Ex. vi vel ikke paalægge Slesvig og Holsteen visse fælles Udgifter, men vi beslutte, hvormegit vi forholdsviis ville give af det Hele; det er vel saa, at, hvad der skal paalignes Slesvig og Holsteen, bestemmes af den absolute Konge, men dennes Beslutning i saa Henseende maa være i Samklang med Rigsdagens. Naar vi votere de $\frac{2}{3}$, saa er derved bestemt, hvor stor de $\frac{2}{3}$ ere, og vi votere de $\frac{2}{3}$ kun under den Forudsætning, at de $\frac{2}{3}$ ogsaa komme tilstede. Vi afgjøre altsaa saaledes nu alle Fællessager. Vi maatte ifølge Grundloven afgjøre dem for det Første, saalænge Krigen varede, fordi vi gjorde Skyldst for det Hele, og, da Krigen var ophørt, fremdeles, indtil Fællesforfatningen kom istand, fordi det danske Folks Ret i Fællesanliggenderne kun paa den Maade kunde bevares; men, saasnart det var givet, at vi kunde danne et constitutionelt Hele, og, naar en Fællesforfatning kommer istand, hvori det danske Folks Ret gjenfindes, saa kunne vi umuligt forlange alene at afgjøre Fællessagerne, saa kunne vi ikke længere nægte at lade de andre Landsdele deeltage i de fælles Beslutninger.